

viser, hvordan Samfundet kan reformeres, saaledes at Nøden forsvinder?

Jeg skal ikke fordybe mig i Pindehuggeri af de enkelte Sætninger i Frøken Bruhns Artikel. Kun et Par enkelte Bemærkninger. Det er i Strid med Sandheden, at Venstre har været saa ivrig med de Par Love, der er gennemførte til Fordel for Kvinderne. I Hemmelighed modarbejder mange af de Venstremænd, der udgiver sig for radikale, Reformen paa Ægteskabets Omraade. Det er Kvindebevægelsen, der har tvunget Venstre, der for Skams Skyld har maattet gøre gode Miner til slet Spil; der er kun enkelte af Rigsdagens Venstre, endnu færre eller slet ingen af Højre (maaske Justitsministeren undtagen), der med Varme har kæmpet for Reformerne.

Min Mening er netop den, at Kvinderne, der begynde at faa Interesse for Politiken, skal vogte sig for den Fare og den Snare, som saa mange Mænd ere faldne i: at gaa op i personligt Vrovl og Gruppelolitik, og tage deres Standpunkt lidt mere ideelt. Lad deres mere idelle Livssyn og deres Tro støtte Mændene, hvem Skuffelser og det praktiske Livs Genvordigheder saa ofte bringer til at tabe Modet.

Kvinderne maa advares mod at tro for meget paa Partipolitik og Førere, men holde lidt mere paa Idealet og øve Kontrol med Mændenes Politik, naar den kommer paa Afveje. De Kvinder, der ikke kan tro paa, at Nøden og Fattigdommen kan afskaffes, og som ikke kan tro paa et bedre Samfund under en social Ordning, maa hellere blive udenfor Politiken end rives med ind i ideløs Personpolitik.

Et Medlem af Kvindelig Fremskridtsforening.

Unge Piger.

Af

Regina Hoff.

Ved et politisk Møde hørte jeg en Gang en bekendt Oppositionsmand tale om den Indflydelse, Kvinderne kan have paa den opvoxende Slægt; hvorledes Sønnerne med Modermælken indsuger Kærlighed til Retfærdighed og Frihed. Et derefter motiveret »Leve« for Kvinden blev med de skarpeste Ord imødegaaet af en anden Taler, som mente, at Kvinderne, især de unge, var pjattede og pjankede, det var først, naar de kom til en modnere Alder over de 30 Aar, at der var noget ved dem. Moderkærligheden var ofte noget usundt og hysterisk. Det, der alene kunde gøre Ungdommen stærk og frihedskærlig, det var streng Retfærdighed i Opdragelsen.

Havde han Ret med Hensyn til Moderkærligheden? — Hvem har vel som Moderen Lejlighed til at virke paa Barnets bløde, bøjelige Sind — men er hun pjanket og pjattet, ja, da kan hun jo kun virke til Skade.

Men jeg tror, at denne Klage imod Kvinderne i Almindelighed er uretfærdig. Man siger, at Kvinden er tidligere udviklet end Manden; men er det Tilfældet, hvorfor skulde hun da ikke som han have Interesse for, hvad der foregaar omkring hende. Hvad

er da Grunden til, at den unge Pige forekommer mange Mænd uden Interesser, som pjanket og pjattet? Det kommer af, at der er noget usandt, forfæjlet i den unge Piges Opdragelse, baade i Hjemmet og i Skolen. I Stedet for, at det burde være disses Opgave at udvide og udvikle hendes Syn paa Livet, at dygtiggøre hende til en fornuftig Gerning, valgt efter hendes specielle Evner, saa opdrages hun ofte først og fremmest til at være den fine og dannede i Manerer, det er ikke saa lidt vigtigere, at hun faar en smuk Holdning og Gang, end at hun faar den indre Flotthed og Holdning, der hedder Vilje. Det er mere vigtigt, at hun forstaar at tage fat paa Glas og Gaffel, end at hun lærer at tage rigtig paa sig selv og se, hvor hendes Evner og Mangler ligger. Hun skal være den flagrende Sommerfugl, der lyser op i Hjemmet. — Her er naturligvis ikke Tale om de fattige Hjem, der saa tidligt som muligt maa af med Døtrene, men om de saakaldte bedre Hjem der vil spare deres Døtre for at lære Verden at kende.

I saadanne Hjem hersker der et ækelt Hykleri, Ord tør ikke udtales, som anses for upassende, fortælles der en »upassende« Historie, bliver Pigebørnene sendte udenfor. Og hvad sker saa — I ni af de ti Tilfælde, vil den unge Pige lægge Øret til Døren og lytte.

Med Sønnerne er det en hel anden Sag, af dem fordrer Verden ikke, at de skal være naive og barnlige, som den unge Pige, dem lader man tidlig faa Indblik i Livet, et fornuftigt Syn paa Verden, dem lader man forstaa, at de en Gang skal staa som Forsørgere i en Familie.

Er det underligt, om Broderen kommer til at overse Søsteren ved Bevidstheden om at sidde inde med et langt større Forraad af virkelige Kundskaber end hun? Er det underligt, om Søsteren synes ham og hans Venner pjanket og pjattet, og er det underligt, at en saadan Opdragelse bringer den unge Pige til at se sin eneste Redning i at blive gift.

Men gives der mange saadanne Hjem og mange saadanne Pigebørn, saa gives der heldigvis ogsaa mange andre.

Der er Piger i 16—17 Aars Alderen, der varmt interesserer sig for alt det ny, der er fremme i Tiden, men som ikke føler Lyst til at tale med Mænd om sine lønlige Tanker. Dels er Mændene saa kritiske overfor en ung Pige, dels har Pigeskolen saa grundigt vænnet hende af med at bevæge sig frit overfor det andet Køn. Det er meget sandsynligt, at en ung Kvinde, som enten ikke har Mod eller Lyst til at tale med en Mand om alt det, der ligger hende paa Hjærte, og derfor taler om alt muligt andet, kan forekomme ham pjattet, thi om sine alvorlige Tanker taler hun i Reglen kun til sin Moder eller sin bedste Veninde.

»Social politisk Skole« søger ogsaa tildels at udfylde denne aandelige Kløft, som nu skiller mangan Mand og Kvinde. Vi kan ikke nøjes med en snerpet eller pjanket Ungdom, vi har Brug for alle, særlig de unge og livsvarme, det er ikke retfærdigt, at de maaske en Gang skal nyde Frugten uden at have taget Del i Arbejdet.

Der er ogsaa andre Maader, hvorved den unge